

ביקור בסטודיו של בל שפיר

חווית הביקור בסטודיו של אמן היא ייחודית לחלוטין. אין סטודיו אחד הדומה למשנהו. לרוב מגיעים לחלל מסודר יחסית (בהתראה מוקדמת) כאשר החומרים המשמשים ליצירה אינן בנראה. השיחה החלה על נושאים שונים המעסיקים את בל והמשכנו לדבר על העבודות עצמן התלויות על קירות הסטודיו.

חנה ברק אנגל: העבודות שמאחוריך, מורכבות מהדבקות וקריעות, למה ואיך נוצר המיקס המיוחד הזה?

בל שפיר: אלה עבודות שעשיתי מאז שהתחיל הקורונה, התחלתי לעבוד קודם כל מהבית. הוצאתי מהמחשב זירוקסים, צילומים, שהיו קשורים לכל מיני דברים לאפידמיה למחלות שכבר שמענו בהיסטוריה, וזה התפתח והתפתח ומה שעשיתי, אני גזרתי. גזרתי את הצורות האלה וכשעברתי חזרה לסטודיו התחלתי לעבוד, להדביק אותם על הרפיה כשהרפיה הוא חומר מאוד מעניין כי הוא הגיע ממדגסקר הוא היה בבוידס של משפחה של בן זוגי.

חבא: בן זוגך הוא ממדגסקר?

בל שפיר: בן זוגי הוא מעירק, מבגדד אבל הם חיו תקופה מאוד ארוכה במדגסקר.

חבא: איך הם עזבו שם מקום כל כך מוצלח?

בל שפיר: נגמר החוזה של האבא והם עזבו, סיפור ארוך, ואני מקנאה כל פעם שהוא מספר לי את זה - איך הוא קורא לזה: גן עדן עלי אדמות.

חבא: זו בדיוק היתה השאלה, איך הם עזבו שם?

בל שפיר: כן, כן. כי היום זה שונה לחלוטין, מאוד היינו רוצים לנסוע אבל בן זוגי קצת פוחד שיתאכזב אז אנחנו עדיין ממתנים. כך שהחומר הזה הגיע לידיים שלי ומכיוון שאני כל הזמן מחפשת חומרים ואני ראיתי את החומר כשהיה מגולגל ועם הזירוקסים התחלתי לעבוד להדביק, לתפור, עד שזה הגיע למצב כזה שסיימתי את העבודה על שלושת הפנלים האלה לפני כחודשיים.

חבא: בחומר עצמו יש משהו יפה ונקי ומזמין אני מכינה את אותך. אבל מבחינת העבודה, העבודה התחונה מלאת פרטים מלאת תפירה, מלאה בהכל וכסופה, הגליל או הפס האמצעי אמנם יוצאת מאותה נקודת מוצא אבל שונה לחלוטין הצילומים המודבקים קרועים הכל קרוע, אותיות בגודל קידוש לבנה, מה בעצם כתוב שם?

בל שפיר: זה בעצם משפט של אינשטיין שהוא בזמנו כתב את המשפט הזה, אול רילג'ס אנד סיינס אר דה ברנצ'ס אוף דה סייס טרי. ומה בעצם השתמשתי במשפט הזה? הדבר החזק מבחינתי שאנחנו בדיוק היינו בתקופה שהתרבות היתה לגמרי למטה לא יכולנו לצאת לשום דבר יותר לא תיאטרון לא גלריות ובעצם שכל דבר שהוא אומנות ותרבות וגם סיינס מדע, זה דבר של החיים זה שייך אחד לשני.

חבא: נכון

בל שפיר: בגלל זה המשפט הזה הוא לא יודעת איך הגעתי אליו אבל פתאום מצאתי אותו והוא התאים לי בדיוק לעבודה הזאת.

חבא: הוא מדייק את את התיעוד, כן, העבודה העליונה התלויה למעלה יותר יפהפיה היא כולה תפורה מקושטת בחוטי זהב, יש בה צילומים מאוד מורכבים של שכיות תרבות קדומות של חלקי חיים שונים, עבדת על העבודות במקביל או אחת אחרי השניה?

בל שפיר: אחת אחרי השניה, העליונה באמת היא הראשונה, השניה היא בעצם התחונה, ואז העבודה הזו שבעצם אין לה הרבה אבל המשפט הזה הוא המרכזי רציתי באמת להשאיר את זה בצורה כזו אף על פי שהוא לא ברור כי כתבתי אותו משני הצדדים כי ככה רציתי.

חבא: החופש האמנותי הוא חופש מוחלט.

חנה ברק אנגל

A visit to Belle Shafir's studio

The experience of visiting an artist's studio is always unique. No two ateliers are alike. Mostly one comes, when given advance notice, to a relatively neat space, with the working materials out of sight. The conversation began with various topics that interest Belle, and continued with a discussion as to the artworks hanging on the studio walls.

Hanna Barak Engel: The works behind you consist of torn photos and bits glued together. How and why was this mix conceived?

Belle Shafir: These are works created since the outbreak of the Corona crisis. I began working at home first of all, Xeroxes and photos from the computer, related to all sorts of things, the epidemic and other diseases throughout history. This grew and developed as I cut things up. I cut out all these shapes and when I returned to the studio I started working, gluing them on the raffia. Now raffia is very interesting material as it arrived from Madagascar and was in my partner's family's attic.

HBE: Is your partner from Madagascar?

BS: My partner is Iraqi-born, from Bagdad, but they lived in

Madagascar for many years.

HBE: How could they leave such a wonderful place?

BS: His father's contract was over and they left. It's a long story, and I'm jealous every time he tells me about it - he describes Madagascar as 'heaven on earth.'

HBE: That's my point? How can you leave?

BS: Yes. Because today it's completely different, we would love to travel there, but my partner is slightly afraid that he'll be disappointed, so we decided to put it off. So when I found this material, since I'm always looking for materials, I saw the raffia rolls and started to work with the Xeroxes, gluing and sewing, until eventually, I finished working on these three panels two months ago.

HBE: I understand you completely, there is something clean and beautiful and inviting about this material. But as far as the work, the bottom work is full of details and sewing, full of everything and silvery, the cylinder or middle stripe, originates from the same starting point, but is completely different, the torn photos

glued, everything torn, huge letters, what do they actually say?

BS: That is actually an Albert Einstein quote, something he once wrote, "all religions, arts and sciences are branches of the same tree." And why did I use this sentence? The powerful thing, from my point of view, is that we had experienced a period when culture was knocked out, we couldn't go out to anything anymore, not the theater, galleries, or anything that was art and culture, and science, well, it is a thing of life and it belongs.

HBE: That's true.

BS: And that line, I don't know how I ran into it, but I suddenly found it and it suited this work.

HBE: It corresponds to the documentation. The top work is prettier, all sewed and decorated with gold threads, it features complex photos of ancient culture ornaments and different parts of life. Did you work on all three works together, or one after the other?

BS: One after the other. The top work was the first, the second is the bottom work, and then this work, which actually hasn't too much apart from that central quote. I decided that I wanted to leave it that way, even though it's unclear, because I wrote it on both sides, but that was what I wanted.

HBE: Artistic freedom is complete freedom.

Hana Barak Engel

